



# JINDŘIŠKA KUŽELOVÁ

Paní Jindřiška Kuželová se narodila v dubnu 1932 v Miroticích. Po tatínkovi, který se narodil ve Vídni, získala rakouské občanství. Když to zjistili Němci, chtěli ji poslat do internátní německé školy, Hitlerjugend, kde by se jí dostalo správného německého vzdělání a vychování. V této těžké chvíli se maminka obrátila na pana Bendu, který byl dosazen Němci do Mirotic jako komisař. Vědělo se o něm, že tajně pomáhá židům a pronásledovaným lidem. Také Jindřišku zachránil od nástupu do německé školy. Koncem války byl odvolán a nikdo, ani s odstupem času, o něm již neměl žádné zprávy.

Díky této pomoci prožila paní Jindřiška krásné dětství. Oba rodiče byli živnostníci, tatínek měl obchod, maminka kadeřnictví. Z tohoto důvodu trávila většinu dne u prarodičů v „Zářečí“, části Mirotic, která se nacházela za řekou, vzdálena centru obce. S blížícím se koncem války byly nad Miroticemi slyšet časté přelety německých letadel a také tudy utíkali němečtí dezertéři a německé rodiny do Německa.



Foto: Archiv města Mirovice

29. duben 1945 byl krásný den, všechno kvetlo a Jindřiška byla u babičky za řekou. V tu dobu již babička ubytovávala ve svém domku dvě ženy s malými dětmi, které z Prahy utíkaly před nálety. Najednou bylo slyšet ostřelování a časté výbuchy. Miroticemi právě procházela kolona německých vojáků směrem k německé hranici. Tuto kolonu sledovala a hlídala americká letadla. Jeden z německých vojáků je začal ostřelovat a jedno letadlo sestřelil. Následoval krátký nálet na kolonu německých vozů. Celými Miroticemi se rozléhaly výbuchy munice, kterou Němci převáželi.

Paní Jindřiška se s maminkou ještě ten den vrátila domů pro nejnnutnější věci, a protože u babičky se již ukrývaly ženy z Prahy a dům by více lidí neochránil, vydaly se s maminkou k rodičům tatínka do Mirovic. Když šly okolo Buckého dvora, zastavil je jeho správce, pan Říha, a nedovolil jim jít přes les, který byl plný dezertérů. Řekl: „mám tu už šest lidí z Mirotic, vy se sem vejdete taky.“ Díky této pomoci malá Jindřiška s maminkou přežily dva dny bombardování, které zničilo Mirovice.

Do Mirotic se vrátila rodina až v roce 1947, kdy tatínek opravil jejich dům a maminka mohla opět provozovat kadeřnictví. Klid a radost, že jsou zpět doma si užívali pouze do roku 1948. S nástupem komunistů se stal každý živnostník třídním nepřítelem a musel opustit svou živnost, statek. „Byla to hrůza. Ti, kdo dávali do té doby lidem práci, museli vše opustit. Směli si nechat jen pár věcí.“

Paní Jindřiška nikdy nezapomněla na hrůzy války. Na výročí náletů vystavovala dobové fotografie rozbombardovaných Mirotic ve výkladní skříni místního obchodu, kde do důchodu pracovala.

**Autorský tým:** Julie Králová, Radka Kožená, Ondřej Toman a Štěpán Vaňáč

**Pedagogické vedení:** Mgr. Jakub Havel

**Škola:** Základní škola Mikoláše Alše, Mirovice

Plakát vznikl na základě materiálů poskytnutých pamětníky.



EVROPSKÁ UNIE  
Evropské strukturální a investiční fondy  
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MSMT  
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,  
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY